

Đại Tạng Kinh_ Tập 12_ No.395

KINH PHẬT NÓI ĐIỀM TAI VÀ Ở TƯƠNG LAI

Hán dịch: Tây Tấn_Nước **Nguyệt Thị** (Kusana)_Tam Tạng TRÚC PHÁP HỘ (Dharma-rakṣa)

Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy: Một thời Đức Phật ngự tại vườn Cấp Cô Độc trong rừng Kỳ Thọ thuộc nước Xá Vệ cùng với chúng Đại Tỳ Kheo đến dự, gồm năm trăm vị Tỳ Kheo với các Bồ Tát

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các Tỳ Kheo:”Đời tương lai sẽ có Tỳ Kheo nhân có một Pháp, chẳng theo Pháp Hóa, khiến Pháp hủy diệt, chẳng được tăng trưởng lợi ích. Thế nào là một? Chẳng giữ Cấm Giới, chẳng hay giữ gìn tâm, chẳng tu Trí Tuệ, buông thả ý nghĩ, chỉ cầu danh Thiện, chẳng thuận Đạo Giáo, chẳng chịu siêng năng noi theo nghiệp **cứu đời**. Đó là một việc khiến Pháp hủy diệt”

Đức Phật bảo Tỳ Kheo: “Lại có hai việc khiến Pháp hủy diệt. Thế nào là hai?

Một là: chẳng giữ gìn Cấm Giới, chẳng nhiếp Tâm ý, chẳng tu Trí Tuệ, nuôi dưỡng vợ con, buông thả tâm, phóng túng ý, buôn bán cái sửa cuộc sống để cùng nhau sinh sống

Hai là: kết bè đảng cùng nhau ghét người **Phụng Giáo**, muốn khiến cho phá hoại đọa lạc. Cho nên theo nghĩa của lời nói là **nịnh nọt ton hót** (Du siểm). Bên trong phạm hành ác, bên ngoài tỏ ra trong sạch.

Đó là hai việc khiến Pháp hủy diệt

Đức Phật bảo các Tỳ Kheo: “Lại có ba việc khiến Pháp hủy diệt,. Thế nào là ba?

Một là: đã chẳng giữ gìn Cấm Giới, chẳng hay nhiếp tâm, chẳng tu Trí Tuệ

Hai là: tự đọc văn tự, chẳng biết chỗ tạm dừng của câu, đem phần trên làm phần dưới, đem phần dưới làm phần trên, đầu đuôi điên đảo, chẳng thể hiểu chỗ kết cục (quy) của nghĩa rốt ráo, tự cho là đúng

Ba là khi gặp người sáng suốt than trách là chẳng theo Giáo ấy thì trở ngược ôm sự sân hận, nói là **ganh ghét nhau**. Người biết nghĩa thì ít, phần lớn chẳng thể phân biệt được Lý, đều cho mình là đúng.

Đó là ba việc khiến Pháp hủy diệt

Đức Phật bảo các Tỳ Kheo: “Lại có bốn việc khiến Pháp hủy diệt. Thế nào là bốn?

Một là: Tương lai có Tỳ Kheo đã buông bỏ nghiệp nhà, ở tạo chốn Không Nhân nhưng chẳng tu Đạo Nghiệp

Hai là: vui dạo chơi trong hội hè ồn áo của Nhân Gian, đi đến nói bàn, cầu Cà Sa tốt, quần áo năm màu

Ba là: nghe cao nhìn xa dùng làm chỗ dựa chính, tự cho mình có Đức cao không ai theo kịp, dùng Trí nhỏ vụn tạp nhạp so sánh với ánh sáng của mặt trời mặt trăng, mỗi mỗi tự nuôi dùng

Bốn là: chẳng nhiếp ba việc, chẳng giữ gìn Căn Môn, đi đến chỗ của phụ nữ, tuyên văn trau chuốt từ, phần lớn nói hợp đôi lay động lòng người, khiến trong thành đục, thân hành hoang loạn, vứt bỏ Chính Pháp

Đó là bốn việc khiến Pháp hủy diệt

Đức Phật bảo Tỳ Kheo: “Lại có năm việc khiến Pháp hủy diệt. Thế nào là năm?”

Một là: Hoặc có Tỳ Kheo vốn dùng Pháp cho nên xuất gia tu Đạo, bỏ phế Kinh Giáo thâm sâu, 12 Nhân Duyên, 37 Phẩm, Phương Đăng, Tuệ huyền hư thâm diệu, Trí Độ vô cực, phương tiện Thiện Quyền, trống rỗng (Không), không có tướng (vô tướng), không có nguyện (vô nguyện), đến mâu chốt quan trọng của Hóa

Hai là: trở ngược gom câu tạp, Kinh nhỏ vụn, Hạnh của Thế Tục cho nên Kinh Điển của vua chúa, cội nguồn của loạn đạo, ưa giảng Nghiệp này, dịch giải việc đời, hướng đến được lòng người khiến họ vui vẻ là **Nhân** đến danh tiếng

Ba là: mới nghe Pháp Nhân. Đối với kẻ có học hiểu kém thì ý vui thích cho là dụng màu nhiệm. Còn kẻ có học đạt được thâm sâu thì chẳng cho là tốt

Bốn là: Trời, Rồng, Quỷ Thần chẳng lấy làm vui, tâm ôm áy náy lo lắng, miệng phát ra lời này: “*Đại Pháp muốn diệt, nên khiến như thế!*”. Buông bỏ Diệu Pháp Hóa, trở ngược tuyên câu tạp. Chư Thiên rơi lệ, mau tìm hướng mà đi.

Năm là: Do Chính Pháp đó, hơi chút thấy buông bỏ, không có người tinh tu

Đó là năm việc khiến Pháp hủy diệt

Đức Phật bảo các Tỳ Kheo: “Sau khi Ta diệt độ, có 15 loạn thuộc việc Tà này khiến Pháp hủy diệt. Thật đau xót thay!”

Nếu có Tỳ Kheo muốn chân thật học Đạo, vứt bỏ sự tô điểm tươi đẹp, chẳng cầu danh tiếng, chất phác giữ chân thật, tuyên truyền Kinh chính, Nhã Điển của Phật, Hóa của Pháp thâm sâu, chẳng dùng nhiều lời, khảo xét cội nguồn, nói Kinh chẳng buông Chính Pháp, mong nói thường ở giữa, chẳng mất Ý của Phật, áo thô tiếp xúc thức ăn, được đẹp chẳng thích, được thô chẳng ghét. Quần áo thức ăn tốt xấu tùy theo ý của người cho chẳng vướng giận vui. Nhiếp thân miệng ý, giữ gìn các Căn Môn, chẳng trái ngược điều dạy bảo của Đức Phật. Nệm, mạng rất ngắn, thoáng chốc đã qua, như việc nhìn thấy trong mộng, tỉnh giấc chẳng biết nơi chốn. Nạn của ba nẻo (tam đồ: Địa Ngục, quỷ đói, súc sinh) chẳng thể xưng tính, siêng tu Phật Pháp như cứu cái đầu bị cháy. Năm Giới, mười Thiện, sáu Độ vô cực, bốn Đăng, bốn Ân, Trí Tuệ, khéo léo đều có thể Tinh Hành. Tuy chẳng gặp đời có Phật, rời nhà vì Đạo, học chẳng hoang đường, bình Bản Tâm ấy, xót thương tất cả, mười phương chịu ơn”

Đức Phật nói như vậy. Các Tỳ Kheo vui buồn lẫn lộn, tự quy Phật, làm lễ rồi lui ra.

KINH PHẬT NÓI ĐIỀM TẠI VẠ Ở TƯƠNG LAI

Hết

11/05/2010